

Nr 412.

Av herr **Andersson** i Falkenberg, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 126, angående understöd åt Erik Vilhelm Nilsson.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 126 föreslås, att riksdagen måtte medgiva förhöjt understöd åt Erik Vilhelm Nilsson, vilken erhållit svår kroppsskada vid militärtjänstgöringen. De omständigheter under vilka skadan skedde angivas i propositionen, men om måttet av de lidanden Nilsson fått utstå, icke blott genom skottskadan utan även genom de upprepade operationerna som måst vidtagas för att om möjligt återställa själsförmögenheter och arbetsförmåga, kan propositionen endast giva en svag föreställning. Trots alla vidtagna åtgärder är Nilsson för all framtid arbetsoduglig på grund av nedsatta själsförmögenheter och därtill kommer, att han på grund av genom skadan erhållna epileptiska anfall måste vara föremål för särskild omvårdnad.

Enär skadan skedde före ikraftträdandet av förordningen av den 18 juni 1927 om ersättning i anledning av kroppsskada ådragen under militärtjänstgöring, har understöd icke kunnat beviljas enligt denna förordnings bestämmelser. Arméförvaltningens civila departement tillstyrker emellertid i sitt den 16 april 1929 avgivna yttrande framställning till riksdagen om dispens i förevarande fall från övergångsbestämmelserna i nämnda förordning. Då med hänsyn till befarade konsekvenser statskontoret i sitt utlåtande den 16 augusti 1929 avstyrkt denna av arméförvaltningens civila departement ifrågasatta dispens och riksdagen i allmänhet är synnerligen känslig för invändningar av denna art, har Kungl. Maj:t i propositionen hemställt om pensionsförhöjning enligt andra grunder och till lägre belopp än den av berörda departement ifrågasatta och av föreliggande omständigheter betingade.

Jag finner de av statskontoret befarade konsekvenserna värda beaktande. Det synes mig dock som Kungl. Maj:t borde beaktat, att de i detta särskilda fall föreliggande omständigheterna varit av beskaffenhet att ett högre understödsbelopp kunde föreslagits, så att den för Nilsson utgående livräntan tillsammans med det från allmänna indragningsstaten förordade understödet kunde uppgått till det belopp, som av Arméförvaltningens civila departement förordats. Få fall torde nämligen före-

ligga, där olycksfall under militärtjänstgöring medfört för den skadade så ödesdigra verkningar, som vad i detta fall är förhållandet och vilket även i den kungl. propositionen påvisas.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 126 medgiva, att Erik Vilhelm Nilsson må — utöver honom från riksförsäkringsanstalten tillerkänd livränta — från och med den 1 januari 1930 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 900 kronor, utan rätt att därå åtnjuta dyrtidstillägg.

Stockholm den 4 mars 1930.

Anders Andersson
i Falkenberg.
